

1. ชื่อหลักสูตร หลักสูตรศิลปะการฉีก-ปะจากเศษวัสดุเหลือใช้

2. หลักการและเหตุผล

จากเศษวัสดุเหลือใช้จากที่บ้านและโรงเรียน อาทิเช่น ถุงขนม แก้ว น้ำ กล่องกระดาศ กระดาศ ขวด แกนกระดาศทึชชูลอดดุด ฝาน้ำอัดลม เป็นต้น สามารถนำมาทำกิจกรรมฉีก-ปะจากเศษวัสดุเหลือใช้ได้ จากที่ครูสังเกตว่าเด็กมีความสนใจในการเก็บเศษวัสดุเหลือใช้เหล่านี้ไว้ ประกอบกับเป็นการช่วยเหลือส่งเสริมให้เด็กเห็นคุณค่าการประยุกต์ใช้เศษวัสดุใกล้ตัว ช่วยรักษาสິงแวดล้อมส่งเสริมให้เด็กเรียนรู้ด้วยการลงมือทำ สามารถนำมาทำเป็นสื่อการเรียนการสอนให้กับเด็ก และจะทำให้เด็กเกิดความคิด สร้างจินตนาการ นำไปสู่การคิดค้น การแก้ปัญหา และทำให้เด็กสามารถสร้างสรรค์ผลงานใหม่ๆได้ การฉีก-ปะเป็นงานศิลปะอีกทั้งยังเป็นวิชาที่เปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงความคิดสร้างสรรค์ได้อย่างเต็มที่ ให้เด็กรู้จักการคิดวิเคราะห์ มีทักษะในการสื่อสาร สามารถอ่านออก เขียนได้ และมีทักษะในการคำนวณ ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับเด็กในศตวรรษที่ 21 ซึ่งการจัดทำหลักสูตรศิลปะการฉีก-ปะจากเศษวัสดุเหลือใช้นี้ได้สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ได้กล่าวว่า การศึกษาปฐมวัยเป็นการพัฒนาเด็กตั้งแต่แรกเกิดถึง 6 ปีบริบูรณ์ ให้มีพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญาให้เหมาะสมกับวัย ซึ่งสอดคล้องตามมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ว่า เด็กได้พัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็กอย่างคล่องแคล่วและประสานสัมพันธ์กัน เด็กมีสุขภาพจิตดีและมีความสุข ได้ชื่นชมและแสดงออกทางศิลปะ สามารถสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย มีความสามารถในการคิดที่เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ได้เหมาะสมกับวัย นอกจากนี้แล้วการฉีก-ปะยังเป็นอีกกิจกรรมหนึ่งที่ช่วยฝึกสมาธิในการทำงานให้กับเด็กด้วย ซึ่งสมาธิมีผลทำให้เด็กเรียนรู้ จดจำในรายละเอียดในสิ่งที่เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพสูง

จากความสำคัญดังกล่าวจะเห็นได้ว่า หลักสูตรศิลปปะการฉีก-ปะจากเศษวัสดุเหลือใช้ เป็นหลักสูตรระยะสั้นที่น่าสนใจ และเกิดประโยชน์กับเด็กเพราะเด็กจะได้รับประสบการณ์ตรงจากการลงมือปฏิบัติผลงานของเด็กด้วยตนเอง โดยมีครูเป็นเพียงผู้คอยช่วยเหลือ ดังนั้นศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านหัวดอย อ.แม่แจ่ม จ.เชียงใหม่ จึงได้จัดทำหลักสูตรศิลปปะการฉีก-ปะจากเศษวัสดุเหลือใช้ สำหรับเด็กอายุ 4 ปีขึ้นไป เพื่อให้เป็นไปตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560

3. จุดประสงค์

3.1 เด็กสามารถใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กได้อย่างคล่องแคล่วและประสานสัมพันธ์กัน

3.2 เด็กสามารถสร้างผลงานของตนเองได้

3.3 เด็กสามารถเล่าถึงผลงานได้ด้วยความภาคภูมิใจ

3.4 เด็กสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

3.5 เด็กเห็นคุณค่าการประยุกต์เศษวัสดุเหลือใช้ใกล้ตัว ช่วยรักษาสິงแวดล้อม

4. เป้าหมาย

เชิงปริมาณ

- เด็กชาย/หญิงชั้นอนุบาลปีที่ 2 อายุ 4 ปี ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านหัวดอย อ.แม่แจ่ม จ.เชียงใหม่ จำนวน 15 คน ร้อยละ 80

เชิงคุณภาพ

- เด็กสามารถใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กได้อย่างคล่องแคล่วและประสานสัมพันธ์กัน สามารถสร้าง

ผลงานของตนเองได้ สามารถเล่าถึงผลงานได้ด้วยความภาคภูมิใจ สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ และเห็นคุณค่าการประยุกต์ใช้เศษวัสดุใกล้ตัว ช่วยรักษาสິงแวดล้อม

5. วิธีดำเนินการ

ลำดับ	รายการ	ระยะเวลา	หมายเหตุ
1	ระยะที่ 1 เริ่มต้นหลักสูตร 1. ครูสังเกตว่าเด็กมีความสนใจในการเก็บเศษวัสดุเหลือใช้ ครูสนทนากับเด็กจึงทราบว่าเด็กมีความสนใจในการนำวัสดุเหล่านั้นมาทำเป็นสื่อการเรียนการสอน 2. วิเคราะห์หาข้อมูล กำหนดหลักสูตรศิลปะการฉีก-ปะจากเศษวัสดุเหลือใช้ 3. วางแผนในการจัดเตรียมวัสดุ-อุปกรณ์ในการดำเนินกิจกรรมตามหลักสูตร	วันที่ 8 มีนาคม 2561	

2	ระยะที่ 2 พัฒนาหลักสูตร 1. ครูชี้แจงจุดประสงค์ของการจัดทำหลักสูตรศิลปะการฉีก-ปะจากเศษวัสดุเหลือใช้ให้เด็กฟัง 2. ครูแนะนำวัสดุ-อุปกรณ์ในการทำกิจกรรม 3. ให้เด็กปฏิบัติกิจกรรมตามจินตนาการของเด็ก โดยครูคอยให้คำแนะนำ 4. เด็กนำเสนอผลงานของตนเอง	วันที่ 9 มีนาคม 2561	
3.	ระยะที่ 3 รวบรวมสรุปผลการจัดทำหลักสูตร 1. นำผลงานของเด็กมาจัดแสดงไว้ในมุมศิลปะ 2. สนทนา สรุปการดำเนินกิจกรรม	วันที่ 9 มีนาคม 2561	

6. ระยะเวลาดำเนินการ

จำนวน 2 วัน ตั้งแต่ วันที่ 8-9 มีนาคม 2561

7. งบประมาณ

-

8. ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

นางจรรุวรรณ โนใจวงศ์

9. ผู้เข้าร่วมหลักสูตร

- เด็กชาย/หญิงชั้นอนุบาลปีที่ 2 อายุ 4 ปี ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านหัวดอย อ.แม่แจ่ม จ.เชียงใหม่ จำนวน 15 คน

10. การประเมินผล

- 10.1 สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม
- 10.2 สังเกตการทำงานร่วมกับผู้อื่น
- 10.3 สังเกตผลงาน

11. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 11.1 เด็กสามารถใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กได้อย่างคล่องแคล่วและประสานสัมพันธ์กัน
- 11.2 เด็กสามารถสร้างผลงานของตนเองได้
- 11.3 เด็กสามารถเล่าถึงผลงานได้ด้วยความภาคภูมิใจ
- 11.4 เด็กสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
- 11.5 เด็กเห็นคุณค่าการประยุกต์เศษวัสดุเหลือใช้ใกล้ตัว ช่วยรักษาสิ่งแวดล้อม

สรุปองค์ความรู้ที่ได้จากการทำหลักสูตรระยะสั้น ในส่วนของผู้จัดทำหลักสูตร

1. ทำให้ทราบข้อมูลว่าเด็กมีความสนใจในเรื่องไหน ครูสามารถนำข้อมูลที่ได้ไปจัดการเรียนการสอนได้ตรงกับความสนใจของเด็ก
 1. ครูสามารถนำข้อมูลที่ได้ไปพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น
 2. ทำให้ทราบปัญหาที่เกิดขึ้น และนำหลักสูตรไปปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น
 3. เพื่อเป็นการต่อยอดในการจัดทำหลักสูตรระยะสั้นในเรื่องอื่นๆต่อไป

สรุปองค์ความรู้ที่ได้จากการทำหลักสูตรระยะสั้น ในส่วนของผู้ร่วมกิจกรรมในหลักสูตร

1. เด็กสามารถใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กได้อย่างคล่องแคล่วและประสานสัมพันธ์กัน
2. เด็กสามารถสร้างผลงานของตนเองได้
3. เด็กสามารถเล่าถึงผลงานได้ด้วยความภาคภูมิใจ
4. เด็กสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
5. เด็กเห็นคุณค่าการประยุกต์เศษวัสดุเหลือใช้ใกล้ตัว ช่วยรักษาสิ่งแวดล้อม

ภาพผนวก

ภาพผนวก
แผนการจัดกิจกรรมศิลปะการฉีก-ปะจากเศษวัสดุเหลือใช้
หน่วยสิ่งแวดล้อม

1. กิจกรรมสร้างสรรค์
2. อายุ 4 ปี
3. จุดประสงค์
 - 3.1 เด็กสามารถใช้ก๊ลามเนื้อมัตเล็กได้อย่างคล่องแคล่วและประสานสัมพันธ์กัน
 - 3.2 เด็กสามารถสร้างผลงานของตนเองได้
 - 3.3 เด็กสามารถเล่าถึงผลงานได้ด้วยความคิดสร้างสรรค์
 - 3.4 เด็กสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
 - 3.5 เด็กเห็นคุณค่าการประยุกต์เศษวัสดุเหลือใช้ใกล้ตัว ช่วยรักษาสิ่งแวดล้อม
4. สาระการเรียนรู้
 - 4.1 สาระที่ควรเรียนรู้

เราสามารถสร้างสรรค์ผลงานศิลปะการฉีก-ปะด้วยการประดิษฐ์จากเศษวัสดุเหลือใช้ได้

2. ประสบการณ์สำคัญ

ด้านร่างกาย	ด้านอารมณ์-จิตใจ	ด้านสังคม	ด้านสติปัญญา
การทรงตัวและการประสานสัมพันธ์ของกล้ามเนื้อมัดใหญ่ -การเคลื่อนไหวเคลื่อนที่และการเคลื่อนไหวอยู่กับที่ การประสานสัมพันธ์ของกล้ามเนื้อมัดเล็ก -การฉีก-ปะประติษฐ์จากเศษวัสดุเหลือใช้ได้	สุนทรีภาพ -การชื่นชมและสร้างสรรค์สิ่งสวยงามดนตรี -การแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบเสียงดนตรี	การเรียนรู้ทางสังคม -การเล่นและการทำงานร่วมกับผู้อื่น -การวางแผนตัดสินใจเลือกและลงมือปฏิบัติ -การมีโอกาสรับรู้ความรู้สึก ความสนใจ และความต้องการของตนเองและผู้อื่น	การคิด -การรู้จักสิ่งต่างๆ ด้วยการมอง ฟัง สัมผัส -การรับรู้ และแสดงความรู้สึกผ่านสื่อวัสดุ และผลงาน -การแสดงความคิดสร้างสรรค์ผ่านสื่อวัสดุต่างๆ การใช้ภาษา -การแสดงความรู้สึกด้วยคำพูด มิติสัมพันธ์ การสื่อความหมายของมิติสัมพันธ์ด้วยการฉีก-ปะประติษฐ์เศษวัสดุเหลือใช้

5. ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำ (5 นาที)

- เด็กๆเคลื่อนไหวส่วนต่างๆของร่างกายไปทั่วบริเวณตามจังหวะ เมื่อได้ยินเสียงสัญญาณหยุดให้หยุดทำนั้นทันที

ขั้นดำเนินกิจกรรม (15 นาที)

1. เด็กและครูร่วมกันสร้างข้อตกลงในการทำกิจกรรม
2. ครูแนะนำกิจกรรมและอุปกรณ์ในการฉีก-ปะประดิษฐ์จากเศษวัสดุเหลือใช้
3. เด็กๆชมการสาธิตวิธีการฉีก-ปะประดิษฐ์จากเศษวัสดุเหลือใช้
4. เด็กๆเลือกอุปกรณ์และปฏิบัติกิจกรรมการฉีก-ปะประดิษฐ์จากเศษวัสดุเหลือใช้

ขั้นสรุป (5 นาที)

1. เด็กๆช่วยกันเก็บอุปกรณ์ และทำความสะอาดพื้นที่
2. เด็กๆนำเสนอผลงานของตนเองให้เพื่อนๆและครูฟัง

6.สื่อ

6.1 วัสดุเหลือใช้ (ถุงขนม แก้วน้ำ กล่องกระดาษ แกนกระดาษทิชชู กระดาษสี ขวด หลอดดูด ฝาน้ำอัดลม)

6.2 กระดาษ A4

6.3 กระดาษสีต่างๆ ที่ตัดแล้ว

6.4 กาว

7. วิธีประเมิน

รายการประเมิน	วิธีการประเมิน	เครื่องมือการประเมิน
-เด็กสามารถใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กได้อย่างคล่องแคล่วและประสานสัมพันธ์กัน - เด็กสามารถสร้างผลงานของตนเองได้ -เด็กสามารถเล่าถึงผลงานได้ด้วยความภาคภูมิใจ -เด็กสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ -เด็กเห็นคุณค่าการประยุกต์เศษวัสดุเหลือใช้ใกล้ตัว ช่วยรักษาสีสิ่งแวดล้อม	-สังเกตการเคลื่อนไหวส่วนต่างๆของร่างกาย -สังเกตผลงาน -เล่าผลงาน -สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม -เล่าผลงาน	-แบบสังเกต -แบบสังเกต -แบบบันทึกคำพูด -แบบสังเกต -แบบบันทึกคำพูด

8. ชิ้นงาน / ร่องรอยการเรียนรู้

- ภาพกิจกรรมผลงานทางศิลปะ / บันทึกคำพูดของเด็ก